

פונדה בן-מרון בקליפורניה
עיתונאית חדת'לשון וגוויית'לב

מנסה להציג ניתוח אידיאולוגי של הרמילחמה, אלא מביע תגובה רגשית אינסי- טינקטיבית למה שקרה שם. והתגובה הזו קה בשלושה חלקיה: באווירה השלמה והאופטימית של ההתנוה, בחלק הראשון, בתיאור הגיהינום של הלוחם, בחלק השני, ובחורבן הפיסי והנפשי ש- המיטה על משתתפיה, בחלק האחרון.

השיבה לכותרות

ד פרס לג'ון וייט בא למעשה להכיר בכישורו של פורש, מי שניבאו לו בזמנו עתיד מזהיר, אחרי קאוני של חצות, ששקע אחר-כך בכמה סרטים פוש- רים וטבע בים של בעיות אישיות. בשבילו השיבה הביתה אינו רק שם של סרט, אלא רמז לשיבתו לכותרות. הסרט זוכה אותו כבר בפרס המישחק בפסטיבל קאן, ובקרוב עומד לצאת לאור סרטו החדש, האלון, בבימוי של פרנקו זפירלי.

יש משהו מן ההומור בעובדה, שמאגי סמית זכתה באוסקר על תפקיד-מישנה, בזכות הופעתה במלון בקליפורניה, שבו היא מגלמת שחקנית בריטית שבאה לקבל אוסקר בהוליווד ויצאת בידיים ריקות. לפני שנים זכתה סמית בפרס על תפקיד ראשי במס ברודי. מאז הפכה לשחקנית ששחקנים אחרים מתפעלים ממנה. ואמנם, קשה להעלות על הדעת דרך מוצלחת יותר להביע את תיסכוליה וחרדותיה של כוכבת סרטים מזו שמאגי סמית מציגה במלון בקליפורניה.

ואשר לכריסטופר ווקן, נכה-נפש מ ציד הצבאים, זהו שחקן צעיר שראוי ללא ספק לפרס, בהסתייגות אחת: קשה לקרוא לתפקידו בסרט תפקיד מישני, הוא אחד משלושה המוקדים המרכזיים בספור. העובדה שהוא ניצב בהצלחה ליד איש יות כה מרתקת כרובט דהניירו, ואינו נופל ממנו, ראוייה לפרס (דבר דומה אפי-

גם השיבה הביתה, הסרט ששני שחקני הראשיים זכו באוסקר, מנסה לדבר על אותו הנושא, בצורה קצת יותר שיגרי- תית: משולש נצחי, שמוסר ההשכל שלו הוא כי וייטנאם הורסת את גופם של אחרים ואת נפשם של אחרים. שני הפר- טים גם ביטוי להרטה של הוליווד, ולקבלה בברכה של שניים שהיו במידה רבה מגודלים. ג'ין פונדה, שלדעת רבים היא השחקנית הטובה ביותר שיש היום להוליווד, מעין גירסה מודרנית של קת- רין הפבורן, עצמאית וחצופה, סבלה שנים מן העין הרעה של המימסד, שלא יכול היה להשלים עם העבודה שהת- נגדותה למילחמת וייטנאם היתה יותר מסתם הפגנה אופנתית. היא נסעה להאנוי, הפגינה נגד ניקסון ומצאה עצמה ללא תפקידים חשובים, ולא במקרה. מעורבו- תה האישית בהפקת השיבה הביתה ונחיי- וותה להוציא את הסרט לאור, למרות כל התלאות שנילוו להפקתו, מוכיחים עד כמה היא נמרצת.

רק בשנה האחרונה אפשר היה לראותה בארבעה תפקידים, כל אחד שונה מקודמו וחושף עוד טפח מכישורונתיה. היא היתה עקרת-בית קטנה, שהתמודדה עם זוועות המילחמה כפי שניגלו לה על פני הניצור לים והנפגעים בהשיבה הביתה. חוואית במרחבי המערב, הנלחמת נגד עיוותי-דין בפרש פראי וחופשי. עיתונאית חדת'לשון וסרקסטית במלון בקליפורניה וכתב בתילוויות המנסה לחשוף שעוררית דליפה בכור אטומי בסרט שיצא רק עתה

פונדה בן-הסינדרום הפיני
כתבת-טלוויזיה חושפת שעוררית

מתחרה מבחינה זאת, השנה; ופרסים מיוחדים לשחקן לורנס אוליביה ול- בימאי קינג וידור, שעל חלוקתם פורסם מראש.

אוליביה הוא כבר מזמן אחד השחקנים המכובדים ביותר שהופיעו אי-פעם בסר- טים. דווקא בשנים האחרונות, כשהעיתו- נות דיווחה על בריאותו הרופפת, הירבה להופיע בסרטים, לעתים בתפקידים מפת- יעים בהחלט הדורשים מאמץ פיסי רב. הוא מוכיח, כי הוא מסוגל למצוא תעסוק- קה ועניין גם בסרטים שמקומו לא יזכר בהם, כמו בטסי למשל.

וידור, אחד מגדולי הבימאים של הוליי- ווד בימי הזהר שלה, הוא אחד הוותיקים המעטים שכאשר לא מצא תעסוקה ב- אולפנים הלך ללמד קולנוע ובו זמנית נטל מצלמת 16 מ"מ והמשיך לצלם. כך שמר על קשר עם המיקצוע.

כמו בכל תחרות, יש מנצחים ויש מנוצ- צים. המוצב הגדול ביותר של פרסי ה- אוסקר השנה ייא שמיים יכולים לחכות. אחרי שהיה מעמד לתשעה פרסים, נאלץ להסתפק באחד בלבד, וגם זה פרס מישני, על עיצוב אמנותי של תפאורה. וזה מלמד אולי על כיוון המחשבה החדש של הוליי- ווד לא פחות מן הפרסים שהוענקו. בימים עברו היה סרט בילוי ציבעוני, המזמין את הצופה לברוח מן המציאות, וזכה בפרסים ובתהילה. העובדה שגרף ממון בקופה היתה רק מוסיפה לסיכויו. אך הוליווד של היום לוקחת את עצמה יותר ברצינות, ולראייה: העובדה שווארן ביטי ושותפיו לא זכו להתחלק בעוגה.

שר לומר גם על ג'ון סאבאג, המשלים את השלישייה (סרט).

פרס הצילום הוא ביטוי נוסף לחרטה הוליוודית. לפני כמה שנים ביקש ה- בימאי האמריקאי ג'ים מקברייד להעסיק צלם צרפתי בשם נסטור אלמנדרוס. ה- צלם, שמרבה לעבוד במולדתו עם סרנסו- אה טריפו ואריק רוהמר, נתקל או ב- קשיים עצומים ונאלץ לוותר על המשימה, משום שהאיגודים המיקצועיים הכשילו את העסקתו. היום, אחרי שצילם סרט שלדעת רבים הוא מן החשובים שנעשו השנה, ימים בשמיים של טרנס מאליק, הוא מצא עצמו מחזיק בידי את פסלון הזהב, ור- זאת בהסכמתם המלאה של אלה, שסירבו להעניק לו זכות-עבודה לפני זמן קצר בלבד.

ואם כבר בצרפתים עסקינו, הרי ש- הסרט הזר הטוב ביותר לשנה זו היה לדעת קהיליית הוליווד סרטו של הבימאי הצרפתי ברטרן בליאה (בנו של השחקן ברנד) הוציא את מיטת-החיות. הסרט הוא מעין המשך להפרחחים שלו, שהוצג לא מזמן בארץ, עם אותם שני שחקנים, ג'ראר דפרדיה ופאטריק דוור, בתפקידים הראשיים. ועם הקנדית קארול לור כי רעייתו של אחד המושאלת באדיבות ל- שני, מעניין שלא רק בהוליווד, אלא גם בניו-יורק הועדף סרט זה על פני סוננת הסתיו של ברגמן. האמנם רק משום ש- ברגמן אינו יכול עוד להפתיע?

פרסים אחדים היו צפויים וטבעיים. פרס תלבושות לרצח על הנדלום, שתתלבו- שות היו אחד ממרכיביו העיקריים; פרס אפקטים מיוחד לסופרמן, שלא היה לו